

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1961-1962.

19 OCTOBRE 1962.

**PROJET DE LOI
portant réforme
des impôts sur les revenus.**

AMENDEMENTS
PRÉSENTÉS PAR M. MOULIN.

Art. 11.

Compléter le § 2 par un 6^e (nouveau), libellé comme suit :

« 6^e pour les personnes physiques dont le revenu global ne dépasse pas 160.000 francs, le montant des impôts et précomptes payés au cours de l'exercice précédent. »

JUSTIFICATION.

Le principe de la déductibilité favorise considérablement les personnes physiques à gros revenus ainsi que les sociétés.

C'est ainsi que le taux frappant les revenus supérieurs à 150.000 francs est considérablement réduit en cas d'application de la déductibilité.

Voici la comparaison :

Personnes physiques	Taux nominal	Taux net
150.000- 250.000	27,5 %	21,57 %
250.001- 500.000	30 %	23,68 %
500.001-1.000.000	32,5 %	24,53 %
1.000.000 et plus	35 %	25,92 %

Sociétés	Taux nominal	Taux net
500.000-1.000.000	35 %	25,92 %
1.000.000-10 millions	37,5 %	27,27 %
10 millions et plus	40 %	28,57 %

Voir :

264 (1961-1962) :

— N° 52 : Projet amendé par le Sénat.

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1961-1962.

19 OKTOBER 1962.

**WETSONTWERP
houdende hervorming
van de inkomstenbelastingen.**

AMENDEMENTEN
VOORGESTELD DOOR HEER MOULIN.

Art. 11.

§ 2 aanvullen met een 6^e (nieuw), dat luidt als volgt :

« 6^e voor de natuurlijke personen wier globale inkomen niet meer dan 160.000 frank bedraagt, het bedrag van de belastingen en voorheffingen betaald in de loop van het vorige dienstjaar. »

VERANTWOORDING.

Het beginsel van de aftrekbaarheid bevoordeelt aanzienlijk de natuurlijke personen met een hoog inkomen alsmede de vennootschappen.

Wordt de aftrekbaarheid toegepast, dan wordt de aanslagvoet, die geldt voor een inkomen van meer dan 150.000 frank, aanzienlijk vermindert.

Laten wij even vergelijken :

Natuurlijke personen	Nominale aanslagvoet	Netto-aanslagvoet
150.000- 250.000	27,5 %	21,57 %
250.001- 500.000	30 %	23,68 %
500.001-1.000.000	32,5 %	24,53 %
1.000.000 en meer	35 %	25,92 %

Vennootschappen	Nominale aanslagvoet	Netto-aanslagvoet
500.000-1.000.000	35 %	25,92 %
1.000.000-10 miljoen	37,5 %	27,27 %
10 miljoen en meer	40 %	28,75 %

Zie :

264 (1961-1962) :

— N° 52 : Ontwerp gewijzigd door de Senaat.

Pour les revenus inférieurs ce taux passe de 15 à 13 %.

Etant donné cette situation, nous considérons qu'il n'y a pas de danger pour les rentrées de l'Etat si l'on permet la déductibilité en faveur des petits revenus.

Art. 15

Compléter le § 1 par un 7^e (nouveau) libellé comme suit :

« 7^e pour les salaires, traitements et pensions ne dépassant pas 250.000 francs, le montant de l'augmentation résultant de leur adaptation à l'évolution de l'indice des prix de détail, au cours de l'année dont les revenus servent de base à l'imposition. »

JUSTIFICATION.

Cet amendement préconise la liaison des minima exonérés et des barèmes à l'évolution de l'indice du coût de la vie.

Cette mesure est approuvée par tous les partis. Elle vise à éviter que l'augmentation des salaires, traitements et pensions sociales modestes, due à la hausse (indexée) du coût de la vie, soit soumise à l'impôt.

Il est pas normal que l'Etat puisse prévoir qu'une partie de ses recettes fiscales résulte de la hausse du coût de la vie dont il assume la responsabilité.

Cette mesure est une revendication syndicale justifiée. Elle s'inscrit dans le cadre d'un principe de plus en plus d'application suivant lequel il est normal que l'évolution de l'indice des prix de détail ait des répercussions automatiques sur le montant des salaires, traitements, pensions et allocations sociales.

Cette automatique est une garantie assurée d'adaptation qui n'existe pas, pour des raisons diverses, dans l'application de l'article 111 de la Constitution.

Art. 21.

1) A. — En ordre principal :

Au § 1, remplacer le 2^e par ce qui suit :

« Pour les contribuables dont le revenu imposable est inférieur à 160.000 francs, l'impôt est fixé annuellement suivant un barême établi par la loi. »

JUSTIFICATION.

L'établissement du barème par arrêté royal constitue un obstacle à l'établissement annuel du taux de l'impôt par le Parlement.

B. — En ordre subsidiaire :

Au même § 1, compléter le 2^e par ce qui suit :

« Un abattement de 1.000 francs sur cet impôt est appliqué à tous les contribuables de cette catégorie. »

JUSTIFICATION.

Par cette mesure nous assurons de l'exonération de la taxe, les revenus inférieurs à 55.000 francs.

2) In fine du même § 1, ajouter ce qui suit :

« Les montants fixés aux littéra's a) à f) du 1^e sont majorés de 1 % chaque fois que l'indice des prix de détail augmente d'une unité à partir de l'indice 110. »

Voor de lagere inkomens gaat deze aanslagvoet over van 15 tot 13 %.

Gelet op deze toestand zijn wij van oordeel dat er geen gevaar bestaat voor de Staatsontvangsten indien de aftrekbaarheid wordt toegestaan voor de kleine inkomens.

Art. 15

§ 1 aanvullen met een 7^e (nieuw), dat luidt als volgt :

« 7^e wat de lonen, wedden en pensioenen van ten hoogste 250.000 frank betrifft, het bedrag van de verhoging die voortvloeit uit hun aanpassing aan de schommeling van het indexcijfer der kleinhandelsprijzen, in de loop van het jaar waarvan de inkomsten als belastinggrondslag dienen. »

VERANTWOORDING.

Dit amendement strekt ertoe, de vrijgestelde minima en de wedden aan te passen aan de schommeling van het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud.

Deze maatregel vindt bij alle partijen instemming; bij wil voorkomen dat de aan de stijging ingevolge koppeling aan het indexcijfer van de kosten van levensonderhoud te wijten verhoging van de bescheiden lonen, wedden en van de sociale pensioenen aan belasting onderworpen wordt.

Het is niet normaal dat de Staat een deel van zijn belastinginkomsten te danken heeft aan de stijging van de kosten van levensonderhoud, waarvoor hij toch aansprakelijk is.

Deze maatregel is een billijke eis van de vakverenigingen. Hij past in het kader van een steeds vaker toegepast beginsel, volgens hetwelk de schommeling van het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen normaal een automatische terugslag heeft op het bedrag van lonen, wedden, pensioen en sociale uitkeringen.

Deze automatische uitwerking is een vaste waarborg voor aanpassing, die om allerlei redenen niet voorzien is in artikel 111 van de Grondwet.

Art. 21.

1) A. — In hoofdorde :

In § 1, het 2^e vervangen door wat volgt :

« Voor de belastingplichtigen wier belaataar inkomen 160.000 frank niet te boven gaat, wordt de belasting jaarlijks volgens een wettelijk vastgestelde belastingschaal bepaald. »

VERANTWOORDING.

De vaststelling van de belastingschaal bij koninklijk besluit verhindert de jaarlijkse vastelling van de belasting door het Parlement.

B. — In bijkomende orde :

In dezelfde § 1, het 2^e aanvullen met wat volgt :

« Een aftrek van 1.000 frank wordt op deze belasting toegepast voor alle belastingplichtigen van deze categorie. »

VERANTWOORDING.

Door die maatregel verzekeren wij de vrijstelling van belasting van de inkomsten die lager liggen dan 55.000 frank.

2) In fine van dezelfde § 1 toevoegen wat volgt :

« De onder littera's a) tot f) van 1^e bepaalde bedragen worden met 1 % verhoogd, telkens als het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen met een eenheid stijgt, te rekenen vanaf het indexcijfer 110. »

Chacune des tranches du barème dont question au 2^e du § 1 sera majorée dans la même proportion et dans les mêmes conditions que celles définies à l'alinéa précédent, avant de servir à déterminer le montant de l'impôt.

La tranche de 160.000 à 200.000 francs dont question au 3^e du § 1 sera majorée dans les mêmes proportions et conditions. »

JUSTIFICATION.

Voir justification de l'amendement à l'article 15.

Elke schijf van de in 2^e van § 1 bedoelde schaal zal worden verhoogd in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden als die welke in voorgaand lid zijn bepaald, alvorens te kunnen dienen om het bedrag vast te stellen van de belasting.

De schijf tussen 160.000 en 200.000 frank, waarvan in 3^e van § 1 sprake, zal in dezelfde mate en onder dezelfde voorwaarden worden verhoogd. »

VERANTWOORDING.

Zie de verantwoording van het amendement op artikel 15.

G. MOULIN.
